

pravil v tako kratkem času? Čisto na vrhu je lesena stavba kakor kaka prižnica, stopil sem gor in gledal. Zelo daleč se vidi, razgled je popisano že nešteto krat. Za mojo osebo smem reči, da sem več pričakoval. Morda sem bil vsega že sit. Na vrhu je velikanski daljnogled, za 10 vinarjev sem natančno videl, kako so lezli turisti na Titlis itd.

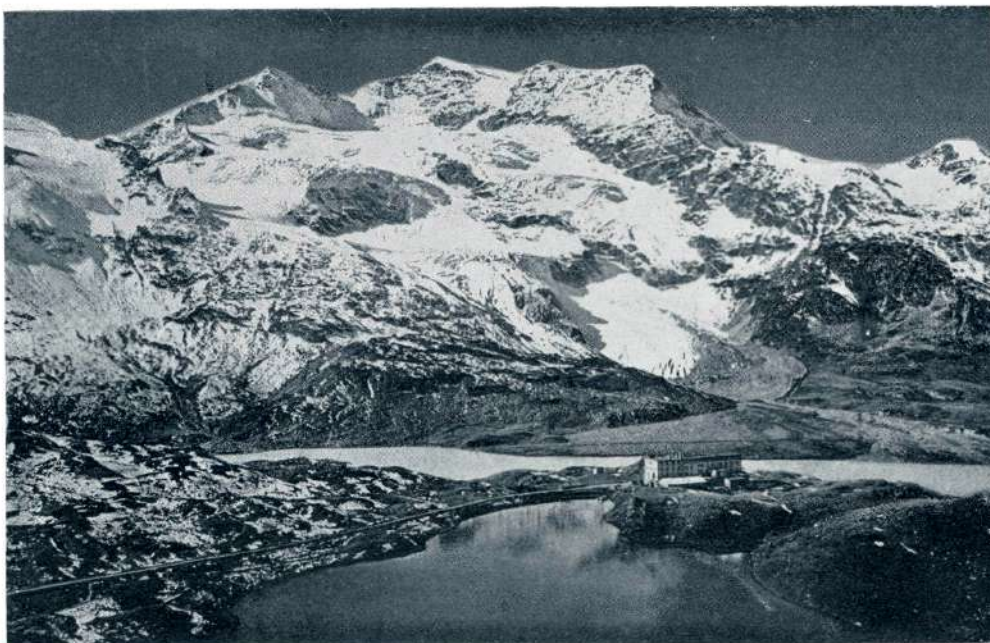
Komaj je odbila osma ura, že se je nebo zopet zastrlo, malo sem še podirjal po pobočju, potem se pa vsedel v železniški voz; kmalu smo v Vitznau, parnik nas zapelje v Luzern. Ne moremo dosti rogovoliti po Švici, da nas ta ali ona pot ne pripelje nanovo v Luzern, kar pa nikomur ni žal.

pobožni verniki pijo iz vsake posebej in se obenem umivajo. Voda ima izvrsten okus.

Cerkev je sezidana v baročnem slogu, pa brez baročnega pretiravanja; takoj za vratmi kapelica iz črnega marmorja, v njej pa Marijina podoba iz črnega lesa. Ogleдал sem si tudi knjižnico in knežjo dvorano.

* * *

Več potov te pelje nazaj v Avstrijo. Izbral sem si najslikovitjega: Chur—Davos—Filisur—Thusis—nazaj Filisur—albulška železnica—Engadin—berninska železnica—Veltlin—Stilfser Joch—Meran—Bozen.

BERNINA HOSPIC.

Drugi dan v Einsiedeln. Ena največjih božjih potij na svetu, vsako leto nad 160.000 romarjev. Romar je pa zmeraj revež, postavi ga, kamor hočeš. Poglejte naše romarske vlake, vse je dobro, spomnite se na postajo v Otočah — pred par leti je bilo še slabše — in vedite, da v Švici ni nič boljše. Kar ima republika slabih vagonov, vse so si menda prihranili za progo od postaje Biberbrücke v Einsiedeln, za postajo so pa najbrže dobili vzorec v Radovljici. Pa vse se pozabi, samo da si tam. Pravijo, da je Einsiedeln star okoli 1000 let. Gotovo je, da so l. 931. začeli zidati samostan in da so že l. 948. blagoslovili kapelico s čudežno podobo Matere božje. Krasen je trg pred cerkvijo in samostanom. V sredi stoji Marijin vodnjak z zlato krono in sedmimi stebri iz črnega marmorja. Iz štirinajstih cevi teče voda,

Zopet smo v Alpah. Znan je Davos. Športniki zahajajo tja, zlasti pozimi, reveži-bolniki iščejo tam zdravja, tudi pozimi. Videl sem mnogonadstropne hiše s steklenimi verandami, tu ležijo bolniki, varni pred vetrom, solnčni žarki so njih zdravilo in zdravnik. Poleg Davosa je znan v Švici posebno še Leysin nad Rodanovo dolino. Tudi pri nas nameravajo zgraditi ob pobočju Stola ali tam blizu nekaj podobnega; žalibože je pri nas vreme prevlažno in premalo solnca. Pa kar bo, bo dobro.

Izstopil sem tudi v Thusisu, zaradi soteske Via mala. Pravijo, da je Thusis dar soteske in menda je res tako. Cesto so začeli graditi l. 1822. Kmalu smo v soteski, apnenične stene stremijo kvišku, navpično, do 500 m visoko. Tema je, skoz predore je treba hoditi. Samemu ni prijetno korakati tukaj, zlasti zvečer ne. Moral sem pa hoditi